

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΡΔΟ ΚΑΝΟΝΙ

Σε ένα εργοστάσιο που κατασκεύαζε κανόνια μια φορά πριν από πολλά χρόνια έγινε ένα κανόνι αλλιώτικο από τα άλλα, ήταν φτιαγμένο από σίδηρο, αλλά είχε... καρδιά, μια καρδιά γεμάτη αγάπη και καλοσύνη.

Μια μέρα που ξέσπασε ο πόλεμος το γυάλισαν όπως τα άλλα κανόνια και το πήραν στη μάχη. Το κανόνι δεν ήξερε τι θα πει μάχη, αλλά όταν πήγε στο πεδίο της μάχης και είδε τι θα πει πόλεμος ...λυπήθηκε πολύ . Αποφάσισε λοιπόν να μη ρίξει καμιά οβίδα δεν ήθελε να κάνει κακό σε κανέναν. Ένας στρατιώτης θύμωσε πολύ μαζί του και το έστειλε πίσω στο εργοστάσιο , για να δουν οι μηχανικοί ποιο ήταν το ελάττωμά του και δεν έριχνε οβίδες. Όμως , όσο κι αν έψαξαν δεν βρήκαν κανένα πρόβλημα και το ξανάστειλαν στη μάχη. Εκεί πάλι ίδια ... το κανόνι δεν πετούσε οβίδες. Αυτή τη φορά οι στρατιώτες το εγκατέλειψαν στο τόπο της μάχης και προχώρησαν.

Το κανόνι έμεινε μόνο του και έκανε μια ευχή :« Μακάρι να ήμουν μια καμπάνα που θα έστελνε χαρούμενα μηνύματα στους ανθρώπους και όχι ένα φονικό όπλο !» Εκείνη τη νύχτα η ευχή του ταξίδεψε στον ουρανό . Κάποιοι το πήραν , το πήγαν σε ένα χυτήριο και με το σίδηρό του κατασκεύασαν μια... μεγάλη και όμορφη καμπάνα.

Όταν τέλειωσε ο πόλεμος τα κανόνια σώπασαν , οι καμπάνες ηχούσαν χαρούμενες, μια από αυτές ήταν το καλόκαρδο κανόνι.

